

вмовляння себе, що цю роботу потрібно відкласти по певних причинах (які завжди раціонально пояснюються).

Наступним етапом є відтягування часу до крайніх термінів з виправдовуванням себе та своїх дій. Що призводить до виконання роботи наспіх, неякісно та без отримання задоволення [3].

Такі стадії людина може проходити кожного разу, переживаючи ті ж самі емоції та почуття, що призводить до виснаження та стресу.

Більшість із прокрастинаторів відчують почуття загнаності, важкості від своїх обов'язків, небажання долати труднощі, меланхолію постійне відчуття тривоги. Боротися з прокрастинацією допомагають техніки управління часом (тайм-менеджмент) та навички планування часу. Адже прокрастинатори – це люди, які повністю втрачають відчуття часу і тому поетапне відтворення справ, допоможуть їм обирати не те що хочеться робити, а те що потрібно.

Список використаної літератури

1. Бабатіна С. І. Синдром академічної прокрастинації і соціальна відповідальність у студентському віці [Електронний ресурс] / С. І. Бабатіна // Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Філософія. Психологія. Педагогіка. – 2013. – № 2. – С. 24-25.
2. Базика Є. Л. Феномен психофізіологічного стану прокрастинації [Електронний ресурс] / Є. Л. Базика // Междисциплинарные исследования в науке и образовании. – 2012. – № 1 К.
3. Ковылин В.С. Теоретические основы изучения феномена прокрастинации // Личность в меняющемся мире: здоровье, адаптация, развитие. 2013. № 2. С. 22–41.
4. Колтунович Т. А. Прокрастинація – конфлікт між «важливим» і «приємним» / Т. А. Колтунович, О. М. Поліщук // Молодий вчений. – 2017. – № 5 (45). – С. 211–218

Науковий керівник: к. психол., н., ст. викл. Драгола Л. В.

Устименко П. Ю.

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького

ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Система цінностей становить собою переконання відносно цілей, до яких варто прагнути. Кожна людина живе в певній системі цінностей, які покликані задовольнити її потреби. Цінність виражає спосіб існування особистості, причому будь-який об'єкт цінності має для людини індивідуальне значення і з цим пов'язана ієрархія цінностей.

Існують багато класифікації цінностей залежно від логічної основи їх поділу, зокрема, розрізняють загальнолюдські, національні, колективні, індивідуальні цінності; цінності віри, родинні, вітальні, пізнавальні, життєво смислові, матеріальні, духовні, етнічні тощо.

Цінності мають історичний характер, тому вони можуть змінюватись як у суспільстві загалом, так і в свідомості людей. У психолого-педагогічному аспекті дуже важливо обґрунтувати таку систему цінностей, яка має бути основою виховання і розвитку учнів, внутрішнім компонентом їхньої свідомості, самосвідомості, мотивом і регулятором позитивно спрямованої діяльності.

За С. Рубінштейном було визначено, що гуманістичні цінності – це поняття, які регулюють поведінку людини в усіх сферах її суспільного життя і орієнтацію на них у процесі задоволення своїх потреб. Вони є особливим результатом духовної діяльності людини, що виражається в ставленні молодшого школяра до речей, їх властивостей, дій, вчинків тощо.

У працях Л. Виготського зазначено, що риси ціннісного світу дитини найбільш інтенсивно формуються на переході старшого дошкільного-молодшого шкільного віку.

Відповідно, цінності є тим феноменом, котрий найтісніше пов'язаний зі сферою потреб людини, в яких і здійснюється оволодіння цінностями, їх поступове перетворення з явища “зовнішнього” у явище “для себе”, тобто відбувається переорієнтація цінностей суспільних в цінності суб'єктивно значущі для самого індивіда [1, с. 31].

Діти молодшого шкільного віку, особливо першо- і другокласники, орієнтуються на норми поведінки та цінності вчителя більше, ніж на думки однолітків [2, с. 137].

Одним зі шляхів формування ціннісних орієнтацій у дітей молодшого шкільного віку є моральне виховання, яке розпочинається задовго до школи.

Система цінностей, яку визначає для себе особистість, залежить від рівня її розвитку.

Формування ціннісних орієнтацій у молодших школярів – це складова процесу соціалізації особистості молодших школярів, яка передбачає становлення особистісного ставлення до оточуючого світу через певну систему цінностей.

Отже, саме на етапі молодшого шкільного віку починає формуватися ядро, база моральної поведінки, моральних почуттів і моральних переконань, що дають змогу дитині орієнтуватися у навколо особистісному просторі.

Список використаної літератури

1. Бутковська Т.В. Проблема цінностей у соціалізації особистості // Цінності освіти і виховання : Науково-метод. зб. / О.М. Павліченко (упор.); за ред. О.В. Сухомлинської, П.Р. Ігнатенко, Р.П.Скульського.- К. , 1997.- С.27-31
2. Бех І. Д. Виховання особистості. У 2-х кн. Кн 1: Особистісно орієнтований підхід: теоретико-технологічні засади. Київ : Либідь, 2003. 280 с.
3. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник. Київ : Либідь, 1997. 374 с.
4. Матвієнко О. В. Основи виховання моралі у молодших школярів. Київ : Стило, 1999. 232 с.
5. Ребер Артур. Большой толковый психологический словарь. Т. 2 (П-Я). Пер. с англ. Е. Ю. Чеботарева. Москва : АСТ; Вече, 2003. 560 с.

Науковий керівник: кандидат психологічних наук, доцент Сірик І. В.